

Část 6.-Odhalení

„To je úžasné! Nikdy jsem neviděla tolik knih pohromadě. Musí tu být čtyřikrát víc knih než mám v knihovně já!“ užasla jsem.

„Hm,“ řekl Kurtis bez zájmu. Regál za regálem po celé délce zdi. Vprostřed knihovny byl opět stůl se dvěma židlemi.

„Vidíš tenhle regál? To je část ‚N‘. Můžeš se tu kouknout po Neliphim. Já se podívám po Lux Veritatis,OK?“ zeptal se.

„OK,“ řekla jsem a přešla k inkriminovanému regálu. Začala jsem hledat knihy o Nephilim. Musela jsem vylézt po žebříku téměř ke stropu. „Našla jsem vše o Nephilim, co se najít dalo,“ řekla jsem. „Ty?“

„Našel jsem vše o Lux Veritatis. Koukni se na to, řekl a přešel ke mně. Otevřela jsem jí a vzápětí ji málem upustila, když Kurtis vykřikl mé jméno. Přiběhla jsem k němu.

„Tahle kniha nám řekne jak zničit Nephilim. Poslouchej. Použijte Periapt shards. Srdce musí být odebráno a zničeno zbraní světla, známou jako Chirugai. Nephilim mohou být zabiti pouze touto cestou,“ podíval se na mě zděšeně. „Neříkej mi, že dýky jsou stále v Eckhardtově těle.“

„Jsou,“ přisvědčila jsem, „už bezmála měsíc. Měli by jsme se urychleně vrátit do Prahy, než je ukradne Karel. Zamluvím dva lístky –.“

„Nech to na mě,“ řekl, „jdi se vyspat, vypadáš hrozně,“ a opustil knihovnu, rozběhla jsem se za ním.

Položila jsem mu ruku na levé rameno, v ten moment mě chytil za pravou ruku a přetočil se ke mně čelem, jako to udělal v Louvru. Chtěl mě hodit na zem, ale díky gymnastice jsem udělala přemet vzad, ale Kurtis mi položil pěst pod bradu: „Kdo je teď nebezpečnější?“ otázka k zlosti! Otočila jsem se a zavrčela jsem: „ty!“ Odešla jsem z knihovny. Vešla jsem do svého pokoje, zamkla dveře, padla na postel a spala.